

وضع ارزهای عمده و نرخهای بهره

روز چهارشنبه در بازار ارز دلار آمریکا در مقابل اکثر ارزهای عمده تقویت شد. تردید در مورد مقدار و محدوده سیاست‌های فوق انبساطی بانک مرکزی آمریکا که به احتمال زیاد در جلسه سیاستگذاری این بانک در ۲-۳ نوامبر اعلام خواهد شد و افزایش احتمال خرید ۵۰۰ میلیارد دلار اوراق قرضه دولتی باعث شد سرمایه‌گذاران در این روز تمایل بیشتری به دلار نشان دهند. زیرا تحلیل گران معتقدند اعمال سیاستهای انبساطی در این سطح، تأثیر اندکی بر دلار خواهد داشت. در این روز اعلام شد که بانک های منطقه یورو، بیش از آنچه پیش‌بینی می‌شد از وام‌های ارزان قیمت سه‌ماهه بانک مرکزی اروپا استفاده نموده‌اند، که این امر به تضعیف یورو کمک نمود. در این روز دلار با رسیدن به سطح ۸۲، به بالاترین سطح دو هفته‌ای در مقابل یورو دست یافت و در مقابل یورو نیز به سطح ۱/۷۳۷۵ یورو رسید که بدین ترتیب بالاترین رشد یک هفته‌ای را داشته است. کشورهای دارای بازارهای نوظهور نظیر چین، برزیل و دیگران معتقدند که بانک مرکزی آمریکا با تزریق پول از طریق اعمال سیاست‌های انبساطی کمی، باعث ایجاد تورم در این کشورها خواهد شد. بعضی از دولت‌های بازارهای نوظهور سعی کرده‌اند از طریق وضع مالیات بر سرمایه‌گذاری خارجی و سایر ابزارهای کنترلی سرمایه، جریان‌های دلاری به داخل کشورشان را کند نمایند و تحلیل گران می‌گویند اقدامات بیشتر در جهت کند نمودن جریان‌های دلاری می‌تواند کاهش ارزش دلار را محدود نماید. روز پنجشنبه ارزیابی مجدد بازار در مورد میزان و حجم پولی که احتمالاً فدرال رزرو به عنوان دور دوم سیاست‌های انبساطی به اقتصاد تزریق خواهد کرد، باعث شد بازدهی اوراق خزانه آمریکا افت نماید که این امر به تضعیف دلار منجر شد. در این روز معامله‌گران و سرمایه‌گذاران احتمال دادند که حجم سیاست‌های انبساطی بانک مرکزی یک تریلیون دلار می‌باشد که از پیش‌بینی قبلی بالاتر بود. پیش‌بینی در مورد رقم این سیاست‌ها از ۲۵۰ میلیارد دلار تا ۲ تریلیون دلار نوسان دارد. سرمایه‌گذاران در روز پنجشنبه از شوک نتایج اخبار شکست مذاکره در مورد بودجه پرتغال رهایی یافتند؛ اما برخی گفتند نگرانی در مورد بخش بانکی و مشکلات بدهی در این کشور همچون مشکلات مشابه در ایرلند و یونان می‌تواند مانع تقویت یورو شود. بانک مرکزی اروپا در گزارش فصلی وام‌دهی خود اعلام نمود که بیشتر بانک‌ها به محدود کردن استانداردهای اعتباری خود برای وام‌های شرکتی در سه ماهه چهارم، می‌انداختند. روز جمعه عدم شفافیت روند جدید سیاست‌های پولی بانک مرکزی آمریکا همچنان باعث تضعیف دلار شد. نگرانی در مورد وقایع هفته آینده که شامل انتخابات میان دوره ای آمریکا و همچنین گزارش تعداد شاغلین بیشترهای غیر کشاورزی در ماه اکتبر می‌باشد، نیز به تضعیف دلار کمک کرد. تقویت شدید دلار در ماه های اخیر، طی ماه اکتبر کمی تعدیل شد به طوری که در این ماه یورو در مقابل دلار تنها ۲ درصد تقویت شد؛ در حالیکه در ماه سپتامبر ۷/۵ درصد تقویت شده بود. در هفته گذشته یورو ۰/۳ درصد تضعیف شد که بدین ترتیب بدترین هفته از نظر عملکرد را از اواسط سپتامبر تا کنون داشته است.

بورس فلزات قیمتی

روز چهارشنبه بهای طلا در بازار نیویورک یک درصد افت نمود. تقویت دلار که به دلیل نگرانی سرمایه‌گذاران در مورد کم‌تر بودن سیاست‌های انبساطی کمی از آنچه انتظار می‌رفت، دلیل عمده تضعیف بهای طلا در این روز بود. سایر فلزات قیمتی همچون نقره و گروه پلاتین نیز با رشد شاخص دلار به بالاترین سطح سال، تضعیف شدند. روز پنجشنبه بهای طلا از ۱/۵ درصد تقویت شد تضعیف مجدد دلار در مقابل دلار به دلیل اینکه سرمایه‌گذاران احتمال بیشتری دادند که حجم سیاست‌های انبساطی آمریکا بیشتر از پیش‌بینی ما باشد، باعث تقویت بهای طلا در این روز شد. معامله‌گران در این روز به دنبال موقعیت‌های مناسب در هند که به دلیل فستیوال و موسم ازدواج در این کشور، همچنین بالا رفتن ارزش روپیه، تقاضای خوبی برای طلا وجود دارد؛ بودند. روز جمعه بهای طلا در بازار نیویورک بیش از یک درصد رشد داشت و بالاترین سطح ۱۰ روزه را تجربه نمود. تضعیف ارزش دلار و خریدهای سرمایه‌گذاران قبل از برگزاری جلسه سیاستگذاری بانک مرکزی آمریکا، از دلایل تقویت بهای این فلز گرانبها بودند. نگرانی در مورد کشف بسته‌های مشکوک در انگلیس و دوبی بعد از اینکه مقامات امنیتی آمریکا و انگلیس بسته‌های پستی شرکت ترابری یو.پی.اس را جستجو کردند، تقاضای خرید طلا را افزایش داد. سرمایه‌گذاران معمولاً در مورد بروز نگرانی‌های اقتصادی و ژئوپلیتیکی به خرید طلا به عنوان مامن روی می‌آورند. در این هفته شمش طلا در حدود ۲ درصد تقویت شد. اطلاعات روز جمعه نشان داد که رشد اقتصادی آمریکا بیش از پیش‌بینی ما رشد داشته است. ما هنوز در حدی نمی‌باشد که نرخ بیکاری را کاهش دهد. تمام معامله‌گران منتظر جلسه سیاستگذاری بانک مرکزی آمریکا در روزهای دوم و سوم ماه نوامبر باشند. سخنگوی صندوق بین‌المللی پول روز جمعه اعلام نمود که این صندوق ۱/۰۴ میلیون اونس طلا (معادل ۳۲/۳ تن) در ماه سپتامبر به فروش رسانده است که نزدیک به آن به بنگلادش بوده است. اطلاعات بازار کانی هنگ کنگ نیز نشان داد که جریان طلا از هنگ کنگ به چین در ۸ ماه اول سال ۲۰۱۰ نزدیک به دو برابر تمام سال ۲۰۰۹ بوده است. لازم به ذکر است در روز چهارشنبه وزیر دارایی چین اعلام نموده بود که این کشور بایستی ذخایر طلای دولتی خود را افزایش دهد و به سطح ذخایر طلای ایالت متحده برساند. موسسه SPPR که بزرگترین ذخیره‌کننده طلای جهان می‌باشد اعلام نمود ذخیره طلای این موسسه از ۱۲۹۸/۲۶۶ تن در ۱۲۱ اکتبر به ۱۲۹۳/۱۰۱ تن در ۱۲۸ اکتبر کاهش داشته است. طبق آخرین گزارش کمیسیون معاملات آتی مواد اولیه (CFTC) خالص مزاد حساب طلای سودگران در بازار معاملات آتی طلا از ۲۴۹۷۵۲ قرارداد در ۱۹ اکتبر به ۲۳۹۰۸۶ قرارداد در ۱۲۸ اکتبر کاهش یافته است.

بورس نفت خام

روز چهارشنبه بهای نفت خام در بازارهای جهانی تحت تأثیر تقویت ارزش دلار، تقریباً یک درصد کاهش یافت. اطلاعات دولتی منتشره آمریکا نیز بیانگر کاهش حیرت آور موجودی انبار بنزین از هفته گذشته بود و این میزان بر خلاف پیش‌بینی‌هایی است که بیانگر افزایش موجودی سوخت موتوری بوده است که به تبع آن میزان خسارتها کاهش یافته است. همچنین طبق گزارش هفتگی اداره کل اطلاعات انرژی آمریکا (EIA) - بازاری اطلاع رسانی وزارت انرژی این کشور - در هفته منتهی به ۱۲ اکتبر ۲۰۱۰، موجودی انبار نفت خام با ۵۰ میلیون بشکه افزایش به سطح ۳۶۷۲ میلیون بشکه رسیده است در حالیکه موجودیهای انبارهای نفتی حرارتی و فرآورده‌های میان تقطیر و بنزین هر کدام به ترتیب با ۱/۶ و ۴/۴ میلیون بشکه کاهش به سطوح ۱۶۸۷/۴ و ۲۱۴/۹ میلیون بشکه رسیدند. بهای نفت خام قبل از انتشار گزارش هفتگی EIA در اواسط روز حدود ۲ درصد کاهش یافت چرا که ارزش دلار با توجه به سئوالات فزاینده در خصوص اینکه بانک مرکزی آمریکا در ارائه بسته انگیزشی مالی جدید برای بهبود وضعیت اقتصادی متزلزل در این کشور تا کجا پیش خواهد رفت، افزایش یافته بود. موضوع ارائه طرح انگیزشی مالی جدید باعث شده است که طبق نظر سنجی بعمل آمده از سوی خبرگزاری رویترز از تحلیل گران اقتصادی پیش‌بینی شود بهای نفت خام به میانگین بیشتر از ۸۳ دلار در هر بشکه در سال آینده برسد. روز پنجشنبه بهای نفت خام در بازارهای جهانی تحت تأثیر انتشار گزارشات مثبت در خصوص تعداد افراد متقاضی استفاده کننده از مزایای بیمه بیکاری آمریکا و همچنین تضعیف ارزش دلار بواسطه افزایش نگرانیهای موجود در مورد میزان اعمال سیاست فوق انبساطی مالی از سوی بانک مرکزی آمریکا، افزایش یافت. روز جمعه بهای نفت خام در بازارهای جهانی تحت تأثیر گزارشات اقتصادی منتشره که حاکی از کاهش رشد اقتصادی آمریکا در سه ماهه سوم بود و در همین راستا نیز باعث شد سرمایه‌گذاران پیشاپیش اعمال سیاست فوق انبساطی از سوی بانک مرکزی آمریکا هم چنان محتاط و مراقب اوضاع باشند، کاهش یافت.

قیمت فروش هر تن انواع فلزات غیر آهنی در بورس لندن (دلار)						
تاریخ	نوع فلز	مس مفتول	آلومینیوم	روی	نیکل	سرب
جمعه ۲۹ اکتبر ۲۰۱۰		۸۲۲۵/۰	۲۳۰۲/۰	۲۳۹۲/۵	۲۲۷۰۰	۲۴۳۷/۰
پنجشنبه ۲۸ اکتبر ۲۰۱۰		۸۳۳۲/۰	۲۳۰۸/۰	۲۴۶۴/۰	۲۳۰۸۰	۲۴۸۰/۰
چهارشنبه ۲۷ اکتبر ۲۰۱۰		۸۳۳۲/۰	۲۳۲۲/۰	۲۵۱۵/۵	۲۲۹۵۰	۲۵۳۲/۰

نرخ SDR، ارزهای عمده، فلزات قیمتی، نفت خام و بهره بین بانکی						
انواع ارز و فلزات قیمتی	چهارشنبه ۱۲۷ اکتبر ۲۰۱۰		پنجشنبه ۱۲۸ اکتبر ۲۰۱۰		جمعه ۱۲۹ اکتبر ۲۰۱۰	
	لندن	نیویورک	لندن	نیویورک	لندن	نیویورک
حق برداشت مخصوص*	---	۱/۵۶۷۵۶	---	۱/۵۶۹۵۶	---	۱/۵۷۱۷۹
یورو*	۱/۳۸۰۳	۱/۳۷۶۶	۱/۳۸۵۳	۱/۳۹۲۹	۱/۳۸۵۶	۱/۳۹۲۱
لیره انگلیس*	۱/۵۸۲۲	۱/۵۷۷۲	۱/۵۸۷۷	۱/۵۹۳۶	۱/۵۹۲۷	۱/۶۰۲۶
فرانک سوئیس	۰/۹۸۸۱	۰/۹۹۰۹	۰/۹۸۶۵	۰/۹۸۳۴	۰/۹۸۹۳	۰/۹۸۴۰
ین ژاپن	۸۱/۶۶	۸۱/۷۷	۸۱/۳۰	۸۱/۰۳	۸۰/۷۷	۸۰/۴۹
بهره دلار	---	---	---	---	---	---
طلا	۱۳۲۱/۸۹	۱۳۲۳/۷۷	۱۳۳۴/۸۷	۱۳۴۰/۹۱	۱۳۴۶/۹۰	۱۳۵۸/۲۵
نقره	۲۳/۴۲	۲۳/۵۱	۲۳/۷۶	۲۳/۸۵	۲۴/۲۰	۲۴/۶۹
پلاتین	۱۶۸۲/۱۷	۱۶۷۶/۴۲	۱۶۸۲/۶۷	۱۶۸۵/۴۹	۱۶۹۶/۸۰	۱۷۰۰/۴۹
نفت خام	۸۳/۲۳**	۸۱/۹۴***	۸۳/۵۹**	۸۲/۱۸***	۸۳/۱۵**	۸۱/۴۳***
سبد نفت اوپک	۷۹/۱۹	---	---	۷۹/۹۲	---	---

* هر واحد به دلار آمریکا ** نفت خام برنت *** نفت خام پایه آمریکا **** نرخ بهره هفتگی

نشست گروه بیست بایستی بیانگر مفهوم توافقات ارزی باشد:

بر اساس گزارش خبرگزاری رویترز مورخ ۲۴ اکتبر ۲۰۱۰ (۲۲ آبان ۱۳۸۹)، مذاکرات پراوتهاب در مورد جنگ ارزها باعث ایجاد جو ناآرام شده است، اما آنچه که تاکنون در قالب یک جنگ لفظی صورت گرفته بود تنها می تواند به خصومت‌های جدی تر بدل شود. بیانیه توافق شده میان وزرای مالی اعضای گروه بیست که در پایان هفته ماقبل در کره جنوبی برگزار گردید چیزی فراتر از یک برگ کاغذ نبود که مفاد آن اساساً به نقطه نظرات متفاوت دو رقیب، ایالات متحده آمریکا و چین، پرداخته بود. گاهی اوقات نشست های بین المللی بذر تفاهم هایی را می کارد که در طول زمان می تواند ثمرات سیاسی را بدنبال داشته باشد. اما بیشتر اوقات آنچه که دیده می شود آن چیزی است که بدست می آید. آنچه که بازارهای جهان در گوانگجو شاهد بودند دو قطب اقتصادی جدا از هم هستند که در مورد اینکه کدام کشور مسئول برقراری عدم توازنهای جهانی و به تبع آن باعث ایجاد نوسانات و نابسامانی ارزی می باشد اختلاف دارند و تهدید به حمایت گرایبی از نوع دهه ۱۹۳۰ نیز می نمایند. آن هم درست در زمانی که بهبود وضعیت اقتصادی شکننده و ناموزون است. Jim Flaherty وزیر دارایی کانادا گفت: در مورد ارزها، من تمایل داشتم که شاهد پیشرفت اساسی و اصولی در آن جا باشیم. او اظهار داشت: ما پیشرفت جهت داری داشته ایم، اما افزود: همچنین فشار زیادی از سوی چین و دیگر کشورها در این نشست به نوبه خود اعمال شد. من معتقدم که در مورد وضعیت متزلزل روند بهبود وضعیت اقتصادی نگرانی وجود دارد. واشنگتن نیز بر نظر خودش در مورد کشورهایی با مازاد خارجی عظیم و در صدر آنها چین تأکید کرد و اعلام کرد که این کشورها بایستی ارزش پولی ملی خود را افزایش دهند. حاصل این نشست فراخوانی کشورها به بکارگیری نظام های ارزی بازار محور تر، اجتناب از کاهش رقابتی ارزش پول ملی و پیگیری یک سری سیاستها برای کاهش عدم توازنهای حساب جاری بود. در این نشست، کشورهای در حال توسعه با انتقاد کشورهای ثروتمند در زمینه افزایش حجم انتشار پول مواجه شدند که طبعاً، حجم عظیمی از پول را به بازارهایشان روانه کرده و همین امر باعث ایجاد حباب های دارایی و افزایش نرخهای ارزی آنها گردیده است و بدنبال آن باعث ایجاد خسارت به صنایع صادراتی که رشد این کشورها به آنها متکی می باشد، شده است. دیگر نتیجه بیانیه پایانی این بوده است که کشورهای منتشر کننده ارزهای ذخیره که اساساً منظور ایالات متحده آمریکا است - در قبال نابسامانی فزاینده و نوسانات نرخهای ارز مقرر اصلی خواهند بود. Thomas Stolper استراتژیست ارشد ارز در Goldman Sachs در لندن گفت: نتیجه نشست گروه بیست بوضوح بیانگر پیشرفت در بحث سیاستی برقراری توازن مجدد جهانی است. در عین حال، این بیانیه از نوع بیانیه Plaza نیست که بیانگر توافق گسترده در مورد ضرورت نقش آفرینی ارزها در برقراری توازن مجدد جهانی بود. اشاره وی به ضمناً به توافق ۱۹۸۵ پلازا توسط پنج کشور پیشرفته جهان در زمینه تضعیف ارزش دلار بود. **نمایندگی و مسئولیت:** Chris Turner، رئیس بخش استراتژی معاملات ارزی ING Commercial Banking در لندن اظهار نمود که توافقات اعضای گروه بیست با ارائه یک سری اطلاعات جامع فراتر از انتظارات بازار رفت. واشنگتن تعهد نموده است که ارزش دلار را کاهش ندهد و در عوض کشورهای نوظهور برای تقویت پول ملی خود توافق نمایند. آنچه که در این منشور مشاهده شده است، توافقی تعجب برانگیز برای انتقال شش درصد از حق رأی در صندوق بین المللی پول به کشورهای در حال توسعه به عنوان بخشی از یک توافق بزرگ است. Turner در یادداشتی اظهار داشت: هم اکنون آمریکا در مورد این موضوع بحث می کند که حق نمایندگی بیشتر، مسئولیت بیشتری را به دنبال می آورد. بنابراین کشورهای اقتصادی نوظهور بایستی اجازه بدهند که پولهایشان با نرخ آزادتر معامله شوند. البته در گوانگجو این احساس وجود نداشت که زمینه جدیدی در همکاری جهانی آغاز شده است. Xie Xuren وزیر دارایی چین درخواست کرد که کشورهای ثروتمند سیاستهایی را که مسئول ایفاء آنها هستند، تحقق بخشند. Rainer Brueederle وزیر اقتصاد آلمان نیز اظهار نمود که سیاست فوق انبساطی اعمال شده توسط بانک مرکزی آمریکا به مثابه ابزاری برای مدیریت نمودن نرخ معامله دلار است. در این نشست طرح ابتکاری تیموتی گایتنر وزیر خزانه داری آمریکا در خصوص محدود نمودن عدم تعادل حساب جاری به حداکثر ۴ درصد تولید ناخالص داخلی با استقبال اندکی مواجه شد. هند، روسیه، ژاپن، آلمان و همچنین چین که هدف تاکتیکی گایتنر بودند، کلاً از پذیرفتن این پیشنهاد امتناع کردند. George Osborne وزیر دارایی انگلیس گفت: کشورهای دیگر به این نکته اشاره می کنند که هر کدام شرایط خاص خودشان را دارند و بنابراین تعیین یک رقم خاص برای کل کشورها ممکن است مناسب نباشد. **موفقیت برای گروه بیست:** طبق اظهار نظر Gareth Barry استراتژیست ارز بانک UBS در سنگاپور، در حالیکه شواهدی از پیشرفت در برخی حوزه های کلیدی در بیانیه پایانی وجود داشت اما در عین حال بیانگر توافقی ضعیف بین منافع متعارض و رقیب بود. اگر در نتیجه نشست گوانگجو تغییرات زیادی حاصل نشود، مجدداً این پرسش مطرح می شود که یک گروه پر اختلافی همچون گروه بیست می تواند به عنوان کمیته هدایتی جامعی برای اقتصاد جهانی عمل نماید. صاحب نظران بدین اشاره کردند که توافق مهم صورت گرفته برای توزیع مجدد قدرت در صندوق بین المللی پول، نه در جلسه عمومی گروه بیست که در نشست اعضای گروه هفت با کشورهای برزیل، روسیه، هند و چین - موسوم به BRICS - محقق شده است. Angel Gurria نیز گفت که اعضای گروه بیست که کلاً بیشتر از ۸۰ درصد اقتصاد جهان را در اختیار دارند، با توجه به تواناییهایشان گامهای زیادی برای ارتباط بین اعضای گروه برداشته اند.